

Med Hensyn til de her tilkomne nye Pensioner, er der to Tilfælde, paa hvilke Udvalget maa henlede Thingets Opmærksomhed. Det ene er et Beløb af 800 Rbd., som er bragt i Forslag for den afgaaede Marineminister, der tidligere havde været Chef for Societætsacademiet og ikke senere er indtraadt i denne Stilling, som Erstatning for det Tab i Indtægter, han derved har lidt. Da et saadant Forslag bør være Gjenstand for en særlig Lov, og skal Udvalget derfor indstille, at dette Beløb ikke bevilges her.

Det andet Tilfælde angaaer en Ophsynsmand ved Søndermarken, hvis Indtægter efter de af Ministeriet foretagne Rettelser ere angivne for det Dvingvænnium, hvorefter Wartpængene blive at beregne, til 1,122 Rbd. aarlig, hvoraf de ham tilkommende $\frac{2}{3}$ udgjør 748 Rbd. Han har imidlertid selv for 1848 angivet sine Indtægter til Krigsstatsansættelse til 500 Rbd. Da denne Angivelse vel maa ansees for mere paalidelig, foreslaaer Udvalget, at hans Pension, indtil nolaagtigere Opgjørelse finder Sted, beregnes herefter, og at den altsaa for iaar nedsættes med 414 Rbd. 64 ø.

3) (ab B.) I Genhold til en senere modtaget Ophsning fra Finantsministeriet angaaende et Beløb af 200 Rbd. aarlig, som tidligere har været udbetalt til Generalkrigscommissair Dr. Neergaard, men som paa Grund af formelle Banffeligheder ikke har været optaget paa de to sidste Aars Finantslove, og heller ikke er bragt i Forslag paa det nu foreliggende Udkast, maa Udvalget, da hine Banffeligheder nu ere hævede, indstille, at det udbetales for alle 3 Aar, og at, som en Følge heraf, denne Post forhøies med 600 Rbd.

Ministeriet har under denne Post foreslaaet nye Understøttelser for 6 Personer til et Beløb af 855 Rbd. Udvalget finder, at Billighed taler for, at den forlangte Understøttelse bevilges for to af disse. Den ene er en Enke, som har 6 Børn og en 77aarig Moder at forsørge, og hvis aarlige Indtægter kun udgjøre 150 Rbd., og som i Aarene 1845—49 har havt en aarlig Huusleiehjælp af 20 Rbd., hvilken hun ikke har modtaget i

de sidste Aar, fordi hun hidindtil har været ubekendt med Bessendtgjørelsen af 2den Januar 1850. Den anden er en 75aarig Sømand, der i 1842 og de følgende Aar har erholdt en aarlig Understøttelse paa 15 Rbd., som i de sidste Aar af samme Grund ikke er blevet ham udbetalt. De til de øvrige 4 Personer foreslaaede Understøttelser til Beløb af 720 Rbd. ere ikke af den Bessaffenhed, at Udvalget kan tilraade Thinget at bevilge dem. Det indstiller derfor, at den opførte Sum nedsættes med dette Beløb, ligesom ogsaa at den paa Grund af den Afgang, der rimeligviis vil finde Sted i Aarets Løb afrundes til 150,000 Rbd.

§ 26. Statsgjældens Forrentning.

1) ad 1.) Under den bundne Gjæld er opført en Post paa 48,786 Rbd., som forrentes med 5 pCt.; denne Gjæld skriver sig fra et Legat, som kun skalde henstaae i Statskassen, indtil Capitalen paa sikker Eiendom kunde udlaanes. Da dette nu med Lethed kan skee, anbefaler Udvalget en saadan Omsætning. Ligeledes findes her en Post paa 266,440 Rbd., som forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt. Da denne Gjæld er opstigelig fra Statens Side og Renten er højere end det efter de nuværende Forhold kan ansees for nødvendigt, maa Udvalget henlede Ministeriets Opmærksomhed paa det Hensigtsmæssige i at de bliye opførte til Udbetaling eller omfrevne til en Rente af 4 pCt.

Under den opstigelige Gjæld findes 101,100 Rbd., til 5 pCt., som skyldes til Invalidesondet. Da et Bidrag til Invalidesondet af denne Vel, er mindre hensigtsmæssigt, maa det ønskes, at ogsaa denne Sum enten blev udbetalt eller omfrevet til 4 pCt. Rente. Ligeledes findes her en Post paa 169,775 Rbd., som ogsaa forrentes med 5 pCt., og som er tilbage af Laanet hos Communerne i Hertugdømmerne af 1813. Da det hele Laan forfalder til Udbetaling i 1853, maa Udvalget udtale den Forventning, at Udbetalingen skeer saasnart som muligt, hvorved rimeligviis en Deel af den anførte Rente vil kunne bespares.